

Perspektiver

Når der tales om perspektiver, er det fra den vinkel, du ser et objekt.

Der findes tre kendte perspektiver: **normalperspektiv, frøperspektiv og fugleperspektiv.**

Sådan genkender du perspektiver

Normalperspektiv

Her er iagttagelsespunktet i øjenhøjde med motivet eller karakteren. Dette perspektiv vil nok anses som det mest brugte, i hvert fald når der er tale om film, og også ofte billeder. Men normalperspektivet kan også udfordres lidt, og karakteriseres ikke ved at være øjenhøjde i et totalbillede. Her kan der sagtens være tale som perspektiv i forskellige [indstillinger/framings.](#)

Frøperspektiv

lagttagelsespunktet er under motivet, og der “ses op” på objektet. Det bruges ofte når et objekt eller en karakter føler sig lille og dominereret. Det er en god vinkel til at demonstrere noget symbolik også:

Den symbolske virkning

- Kameraet er langt nede i frøperspektiv, og kigger 90 grader op: Den ene karakter giver den anden en dundertale. Symbolsk får det den ene til at virke dominerende og truende.
- Kameraet går fra normalperspektiv til frøperspektiv: Den ene karakter træder et skridt højere op på trappen: Symbolsk får det den ene til at virke dominerende og truende.
- Kameraet krydsklipper mellem fugle- og frøperspektiv: Der foregår en dialog mellem et barn og en voksen, og krydsklipningen bruges som indikator for deres roller.
- En karakter står og kigger op i himlen (måske som [point-of-view](#) eller [over-the-shoulder-shot](#)). Det giver en effekt af, at karakteren er lille i forhold til himlen.

Fugleperspektiv

lagttagelsespunktet er over motivet. I filmisk eller billedlig forstand bruges dette synspunkt oftest når karakteren der ses på, ses “ned på” (i metaforisk/overført betydning). Dette perspektiv antages derfor ofte for at være dominerende.

- Bruges ofte i film, når der skal etableres en location. Så får vi et helbillede af byen set fra oven.